

UCHWAŁA Nr 915 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 grudnia 1951 r.

w sprawie ustalenia zasady generalnego wykonawcy robót budowlanych i montażowych.

W celu wzmocnienia dyscypliny inwestycyjnej przy realizacji zadań produkcyjnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz skoncentrowania ich odpowiedzialności za wykonawstwo budowlane i montażowe Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w systemie zlecenia robót powszechną zasadę powierzenia wszystkich robót budowlanych i montażowych, objętych jedną budową (kosztorysem generalnym), jednemu przedsiębiorstwu, występującemu w charakterze generalnego wykonawcy.

§ 2. 1. Przy zawieraniu umów o wykonawstwo inwestycyjne inwestor powinien jako generalnego wykonawcę wybrać w zasadzie przedsiębiorstwo, którego zakres działalności obejmuje wykonywanie robót budowlanych ogólnych na budowie

2. W przypadku jeśli w zakres rzeczowy robót wchodzi w przeważającej mierze roboty specjalne, inwestor może wybrać jako generalnego wykonawcę przedsiębiorstwo specjalizowane, ustalone zgodnie z § 3.

3. W przypadkach wątpliwych wyboru generalnego wykonawcy dokonuje inwestor centralny w porozumieniu z ministrem sprawującym nadzór nad tym przedsiębiorstwem wykonawczym, które zdaniem inwestora należałoby wybrać jako generalnego wykonawcę.

§ 3. Właściwi ministrowie w terminie do dnia 31 grudnia 1951 r. ustala w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, które przedsiębiorstwa specjalizowane, działające w resorcie, mogą występować w charakterze generalnych wykonawców dla określonego typu budów.

§ 4. Zabrania się finansowania umów o wykonawstwo inwestycyjne, zawartych z naruszeniem zasady generalnego wykonawcy, określonej w §§ 1 i 2, z uwzględnieniem dopuszczalnych wyłączeń od tej zasady określonych w § 5.

§ 5. 1. Dla budów, na które były już zawarte umowy bez uwzględnienia zasady generalnego wykonawcy, a które były realizowane w latach poprzednich do r. 1951 włącznie, ukończenie zaś planowane jest na r. 1952, zezwolenia na odstępstwo od zasady generalnego wykonawcy w r. 1952 udziela minister sprawujący nadzór nad inwestorem w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego.

2. W przypadkach wyjątkowych dla budów bądź rozpoczynanych w r. 1952, bądź rozpoczętych wcześniej, lecz nie podlegających ukończeniu w r. 1952, inwestor na podstawie zezwolenia władz, o którym mowa w ust. 3, może zlecać roboty na jednej budowie lub nawet na jednym obiekcie dwóm lub więcej wykonawcom w drodze bezpośredniej, przy czym wykonawcy ci występują wtedy nie jako generalni, lecz jako bezpośredni wykonawcy

3. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do udzielania na wniosek zainteresowanego ministra w stosunku do tytułów inwestycyjnych grupy I zezwolenia na zlecenie przez inwestora robót w trybie, o którym mowa w ust. 2, a ministra sprawującego nadzór nad inwestorem w porozumieniu z ministrem sprawującym nadzór nad przedsiębiorstwem budowlano-montażowym do udzielania takiego zezwolenia w stosunku do tytułów inwestycyjnych grupy II.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwo budowlano-montażowe, wybrane jako generalny wykonawca, nie może w zasadzie odmówić przyjęcia robót w tym charakterze.

2. W przypadkach uzasadnionego sprzeciwu ze strony przedsiębiorstwa decyzję wydają władze nadrzędne inwestora i przedsiębiorstwa.

3. W braku uzgodnienia na szczeblu ministerstw i inwestorów centralnych, o którym mowa w ust. 2, decyzję wydaje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. Traci moc obowiązującą przepis § 5 ust. 3 instrukcji Nr 24a, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 262 z dnia 4 lipca 1951 r. w sprawie trybu przygotowania i przesłania wstępnych zleceń robót budowlano-montażowych, sposobu sporządzania projektów rozdziału tych robót oraz sporządzania projektów programów produkcji i projektów planów wskaźnikowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych na rok 1952.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów i właściwym ministrom.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 21 grudnia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz